

TEZAU LITURGIC
14 FEBRUARIE

SLUJBA
SF. IERARH-MUCENIC
NICOLAE,
EPISCOPUL
AMISSOSULUI

ATENA, 2020

14 Φεβρουαρίου

Ἀκολουθία Ἱερομάρτυρος

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ἐπισκόπου Ἀμισοῦ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰσιῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ χωρίῳ παρέμεινας ὃ ἱερώτατε, κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας, ὡς περ ἐνόπλους, ὑπερασπιστὰς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτοιχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν, ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ Σῷ Νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ Αὐτοῦ ἐντροφῶν ὠραιότητι, Ὅν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε Πάτερ Νικόλαε, ὡς συμπαθῆς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω νέμων τὰ νάματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος, ὅθεν κατ' ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Ὅν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσιν, ὅτε σὲ ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν,

αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον, τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ἔξω κόσμου γεγέννησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐνούμενος, ὅθεν ἐπλήσθης ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν καλῶν ἀνέλαμψας, ὡς ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Νικόλαε.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι παρεΐδες, καὶ ἄϋλον πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε θεῖῳ Πνεύματι ὀδηγούμενος, ὅθεν μοναζόντων, ὀδηγὸς κανῶν, καὶ τύπος γέγονας πίστει περιδοξος.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα τῆς Τριάδος γεγέννησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὠραϊζόμενος, τὴν σὴν καρδίαν ἀοίδιμε, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, εὐσεβείας φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, μιμητῆς τε δέ, πᾶσαν μίμησιν θεϊαν, διὰ τοῦτο τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Νικόλαε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιόπων διέκοψας, καὶ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Ὅσιε Πάτερ πανόλβιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν πρᾶόν σου διδάσκαλον Χριστόν, Ἱεράρχα μιμούμενος, οὐκ ἤνοιξας τὸ ἱερόν σου στόμα, κατὰ τῶν δεινῶς αἰκίζόντων σε, ἀλλ' ὡς ὄντως φοῖνις ἀληθῆς, ἐν γῆ πίονι ταῖς βασάνοις ἐγκαρτερῶν, τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, ἐν αὐταῖς τὴν ψυχὴν σου παρέδωκας, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπτὰς, ἐπιξας τὴν καλλιὰν σου περὶ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ τὸν πυρίμορφον· ὃ ποίας δόξης ἠξίωσαι ἀθανάτου τρισμάκαρ, ἀλλ' αἴτησαι δεόμεθα, Ἱερομάρτυς Νικόλαε, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ Ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ.43,9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ

ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν

καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ'αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε,

μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνώτισασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἑαυτῆς θησαυρούς, ἐν τῷ πατρὶ ἡμῶν κατέκρυψε, διὸ μηκέτι γῆν διορύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν, καὶ τούτοις πλουτισθῆναι σπεύσωμεν, πρόσκαιρον γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν. Τῶν δὲ τῆς θεοσοφίας θησαυρῶν Νικολάου τοῦ τρισμάκαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάζωμεν.

Ἦχος β'.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κάκειθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, Ὁρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας διδασκαλίαις σου, Ὅσιε Πάτερ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ Αὐτὸς σὲ ἐδόξασεν ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ· διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Αὐτόν, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνήλθες τῷ Πνεύματι, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν σου κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου βοήθεια, καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν, Σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν Ἀγαθή, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν Σου καὶ Κύριον, ἵλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι τῇ μητρικῇ Σου πρὸς Αὐτὸν χρωμένη παρρησίας. Πρόφθασον Ἄχραντε, πρόφθασον, μεσίτευσον, καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν Σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς, διὰ σπλάγχνων ἐλέους, μὴ παρίδης τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἀρετῶν σὲ δοχεῖον καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτήν, τῶν τιμώντων σε Νικόλαε.

Στ. *Τίμιος ἐναντίου Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ Πάτερ αἰοῖδιμε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρον ἐγκρατείας εἰς γῆν τῶν ψυχῶν, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύταις δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Στ. *Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Τῆς ἀρχιφώτου Τριάδος νῦν ἐλλαμπόμενος, θεουργικῆς ἀκτῖσι, Ἱεράρχα γενναῖε, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελούντων σου,

τὴν παναοίδιμον μνήμην καὶ ἐκ ψυχῆς, ἀγαπῶντων σου τὸ ὄνομα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Θεῖα χάρις ἐκκέχυται τῷ τεμένει τῆς εἰκόνης σου, ἡγιασμένε Πάτερ Νικόλαε. Διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου, τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι· ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς Σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ Σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.
Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ποθήσας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, τὰ ἐν τῷ κόσμῳ παρεῖδες ὡς φθαρτὰ καὶ ἐπίκαιρα, καὶ ἄρας ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρόν, προθύμως ἠκολούθησας Χριστόν, καὶ βιώσας θεαρέστως, τοῦ μακαρίου τέλους κατηξιώθης. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ ἀφθαρτώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σὲ ἡμῖν προστάτην Νικόλαε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου Σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρκουῖτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν Σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην Σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν Σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ Σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου Σου. Απόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μουσικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίας, θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω, καταρδεύων καρδίας Πάτερ θεοφόρε, τῶν πίσει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πῶμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρὸν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὅσιων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων καύχημα.

Δόξα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς κρῖνον τοῦ ἀγροῦ, καὶ ὡς εὖοσμον ῥόδον, ἡ μνήμη σου στερρέ, ἐν ἡμῖν νῦν ἐπέστη, ἡμῖν παναοίδιμε, Ἱεράρχα ἐξήνθησε, καὶ κατεύφρανε, ψυχῆς ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, καὶ τοῦ σώματος, τῆς εὐωδίας τῶν θείων, χαρίτων σου Ἄγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε, παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ Παρθένε, παρθένος

Ἀειπάρθενε, μετὰ τόκον διέμεινας, ὅθεν δέομαι, ὡς ἡγεμῶν τῶν παρθένων, παρθενεύειν με, νοῖ ψυχῆ σώματί τε, Παρθένε ἐνίσχυσον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὅμβροφόρος νεφέλη πνευματικῆ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μουσικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν, διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίξεις τὰ πέρατα, ὑετοῦς προχέων τὰ μύρα τοῖς θαύμασι· ὅθεν διαπνεύσας, τοῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας, Πατὴρ ἡμῶν ἐνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε, τῆς ζωῆς γὰρ τοῦ ξύλου γευσάμενος Ὅσιε, τῶν μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἐνθεος, ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας ἐνθέοις λόγοις σου, θεοφόρε Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη προφυρόστρωτε,

χρυσοπρόφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, καῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλειπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Πάτερ Νικόλαε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου πανόλβιε, διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις, νῦν τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας Σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας Σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα Σοι Θεοτόκε· ποῖόν Σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω Σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ Σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν Αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (βλέπε ΣΤ' Δεκεμβρίου· τοῦ Ἁγ. Νικολάου.)

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ὁσιάθλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ὡσπερ φοῖνιξ δαβιτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφημῶν ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Νικόλαε, τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν, ἐξήρανας δι' ἐγκρατείας, ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβών· Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Ἁγίου.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὤδῃ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Ἰερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφὸς Νικόλαε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν σὺ, Νικόλαε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε αἰεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Νῦν οὐκ αἰνιγμάτων βλέπεις οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὄρεκτὸν τὸ

ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾶς σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν Ἁγίαν Δέσποινα φωναῖς ἱεραῖς, ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάζωμεν.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Νικόλαε θεῖαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τὰ νῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος, τῶν παισμάτων μου μάκαρ, τῆ σῆ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσωσι.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὤφθης, εὐσεβῆς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζη ὡς ἥλιος, λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ Νικόλαε.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δράγματα, θεωρίαν πλουτίσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητα, λάμπας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς Πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διὸ Σὲ πάντες τὴν μετὰ Θεόν, προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ α' τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ἐπιπλεῶς φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιῶθης Χριστῷ λειτουργῆσαι, Νικόλαε θεσπέσιε.

Ῥωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὀπλισθεὶς θεοφόρε, διέκοψας τὰς αὐτῶν παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω ἔνδοξε.

Πρὸς πάλιν Πάτερ τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐ κόπον καὶ μόχθον, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγῃ, ἐνθέως θωρακισθεὶς, καὶ ἀνδρείως τοῦτον κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἦν εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότης μέλπωμεν παλάτιον.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Νικόλαε.

Ἐπὶ Θεοῦ ὀδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ Τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ Θεοῦ τὸν ἀδελφόν, μυσταγωγὸς ἐκέκτησο τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφάνέρωσας καὶ τὴν ὄφρυν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικάς, τοῦ Πνεύματος
δαχουχίας, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις, διὰ
Σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθεν,
καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποιμνης ἀξίως γεγονῶς,
ἀξιάγαστε ποιμήν, οἷάπερ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ
σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀποδιώκεις ἐλέγχων
ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ, ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθείς,
φθόνῳ Νικόλαε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον,
ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἧ τέθνηκας, πρὸς τῇ σοὶ ποιμνῇ, νέμων
θεῖα χαρίσματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ
ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ
ἀσπόρῳ συλλήψει Σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ
ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ
μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ Σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν
ἐκραύγαζε· παρθένοσ τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν
μένει παρθένοσ.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου
δύναμις.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας,
κατεφρόνησας πλοῦτου δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς

ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σαφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Ἐφαίνεται πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνόν, ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Νικόλαε τὸ ὄνομα.

Ἐπῆρξε πρότερον κατακαυχώμενος, ὁ πανόλεθρος δράκων ἀλλ' ἀναιδής, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ὁσιάθλου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὠραίαν κάλλει Σε, ὑπεραστράπτουσαν, τοῦ Υἱοῦ Σου ἀκτίσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δορυφόροι Ἄχραντε, ἰδόντες θέαμα καινόν, καὶ παράδοξον ἀνύμνησαν.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ῥῆμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοιήσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Νικόλαε, τοὺς ποταμοὺς βρῦει δαψιλῶς, οἷς νῦν ἐντροφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει Σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὅμβροις τῶν σῶν, Πάτερ δακρῦων Νικόλαε, ὥσπερ δρόσῳ θείᾳ ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετήν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδους ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Ἀναστηκῶν, Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε, ὀλονύκτωρ ἴστασο ὡς ἄσαρκος, ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὄμμα κεκτημένος, καὶ καθαρὸν ὥσπερ

ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφανίσεις, καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡδονὰς σβέσον τῆς σαρκός, τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου φωταγώγησον, εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει Σου, Ἄγαθέ.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδομένας σοὶ λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων τούτοις τῷ Κτίσῃ σου.

Καταλαμπρύνας σοῦ τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδεῖαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλούτησας.

Ἠλώδους Ὅσιε τὴν ψυχὴν, σχέσεως καὶ πάσης γεηρᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἰσάγγελος ἐδείχθης, ἐν κόσμῳ ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἴδου Μητέρα Σὲ τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ Σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεκερωσμένας καρδίας ὠμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς ποιμενάρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσηγάγες.

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄκραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸ ἀπόρρητον, Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ θεῖαν μνήμην σου, παμμακάριστε Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ὠραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς Παρθενίας Σου ἀκράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας, περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς Σὲ γεραίρουσιν.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ σι'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας ἐνθέου μαρμαρυγὰς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Ὅσιε, πρὸς τὰ ἀεὶ ἐστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσιν, ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Ἡ γῆ μὲν ἰδρώτοις σου, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς, ὁ δὲ ἀήρ ἠγίασται τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι παμμάκαρ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν ἄκραντον Δέσποινα, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Νικόλαε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἠρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε.

Ὁ νοῦς σου τῇ πρὸς Θεόν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ἐλάμπρυνας τὴν στολὴν, τὴν ἱερὰν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν, ποιμένης λογικῆς σοφῆ, ἦν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς Μονὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ Σοῦ, Θεογεννήτορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε

Ἄχραντε, τοῦ ἐκ Σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανωτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήρωσας τὰ τέκνα σου χαρισμάτων, τῶν δακρῦν σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγέλαρχα εὐσεβοῦς Θεοῦ ἐπαύλεως, χαίροις κράζομεν, βίβλε ζωῆς σῶν δούλων.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἀμοιβή; Τίς ἀνταπόδοσις ἀξία παρ' ἡμῶν σοι προσενεχθήσεται, Πάτερ ἀγιώτατε; Σὺ γὰρ δι' ἀσκήσεως προκαθαρθεὶς, θεολογίας γέγονας ὄργανον, καὶ ποιμενάρχης χρηματίσας, τὰ θεολογικά σου ἡμῖν καταλιμπάνεις συγγράμματα, δι' ὧν πλουτίζων ἡμῶν τὰς πενομένας φρένας, ἐκβλαστάνεις καρποὺς εὐώδεις, ἐξ ὧν τὰ ἄνθη δρεψάμενος ἐν μέλι ἐξ ἀπάντων, γλυκὺ κατεσκεύασας, καὶ παρέθου πᾶσιν, τοῖς πιστοῖς θεοφόρε. Διὸ οἱ γευόμενοι, γλυκασμοῦ ἐν τῇ φάρυγγι τῆς διανοίας, κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι ἀπαύστως· χαίροις ὦ Πάτερ, βίβλε ζωῆς σῶν δούλων.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Νικολάου Ἐπισκόπου Ἀμισοῦ (+ 1920).

*Νικόλαος ὠδίνησε καὶ τεκῶν τέκνα,
Πράξεις ἀγνάς, ἄπεισιν ἀγμὸς ἐκ βίου.
Νικόλαος καλῶς ἐποίμανε ζῶν τὸ ποιμνίου,
Οὐκ ἠθέλησε αὐτὸ ἐγκαταλείψῃ ἐν δυσχερίοις.
Τῇ δεκάτ' ἠδὲ τετάρτῃ, νόες ἔνθεν Νικόλαος ἄειραν.
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας Ὅσιε, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς, ἀπαθείας δὲ τῇ δρόσῳ ἠρδευσας ψυχάς, βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερος νεφέλης σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου μάκαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σὲ Ἀθλητὴν Χριστοῦ, Νικόλαε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων, ὧν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσι ὄλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς Σαῖς χαριστηρίοις Σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ λόγος σου ἄλατι διηρτυμένος ὄφθη Νικόλαε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ λελαμπρυσμένος αἴγλη τοῦ Πνεύματος, ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παρθένων τὸ καύχημα, καὶ διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης κραυγάζων Νικόλαε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπαύστως ἰκέτευε, Πάτερ θεόφρον ὑπὲρ τῶν τέκνων σου ἐκτενῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζει αἰεὶ, καρποφοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς τοῦ Θείου, διὰ Σοῦ Πάναγνε, Σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ὅσιότητος ὄπλοις, Πάτερ Νικόλαε, παρατάξεις δαιμόνων κατεπολέμησας, καὶ ὡς νικητῆς, κατ' αὐτῶν ἦρας τρόπαια, καὶ θαυμάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Ἀγνώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῆ ἐνοικοῦντα πολὺαθλε, Νικόλαε καρδιά, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας με θείας μάκαρ ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Νικόλαε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν σὴν προσπεφευγῶτα.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρώοις ἀναπαυόμενον, Ὅν ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου ῥυσθῶμεν καταδίκης.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς Ὁμοουσίου καὶ Σεπτῆς Νικόλαε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον, νυκτὸς γὰρ εὐχόμενος, ἐπιφανεῖς σοι Ἄγγελος, μαχαίραν φλογίνην, ἐπιδίδωσιν πάθη, ἐκτέμνουσα καρδίας καὶ πυρίσει ἀϋλῶ, καθαίρουσαν καὶ δόξη, φωτίζουσα ἀρρήτως.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνην τὴν ἔφρουν, καὶ τὸ θυμικὸν δέ, τῇ ἀνδρείᾳ ἔζωσας, ἰδύνας Νικόλαε, δικαιοσύνη πάνσοφε, ἱεροπρεπῶς τὰς

ψυχικάς σου δυνάμεις, συμφώνως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς
εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον,
Θεὸν ἢ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ
παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, Ὅν παῖδες
εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς
κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων
Ἁγίων γεγέννησαι πάντων τὰς διανοίας, τῶν
εὐφημούντων σε, Νικόλαε λαμπρύνων ἀληθῶς,
μάκαρ πολὺαθλε.

Ἰδὼν ἀγάλλη Ἀγγέλων Τάγματα, Πατριαρχῶν,
Ὅσιων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων
ἀπάντων θεόπνευστε, οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι
πρόσθητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς μακαριζόντων
σε.

Τριαδικόν.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν
κατείληφας, θεόφρον Νικόλαε, καὶ μεθέξει Θεὸς
ἐχρημάτισας, καὶ ψάλλων σὺν Ἀσωμάτοις· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος, Τριάς ἢ παντουργός, καὶ
παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ
Σου Παρθενομήτωρ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τούτω
μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ Σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν
παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ᾧ
Παναμώμητε.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς
ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σὲ τιμῶσι,
μάκαρ Νικόλαε, ἐν ἧ μνημονεύομεν ἡμῶν, τῶν
μνημονευόντων σου καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ
κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὡς κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς
ἀσκήσεως ἠνθησας, καὶ ὡς κυπάρισσος, εἰς ὕψος
ἤρθης τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς ἐφάνης
τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν ἰλαρύνων, τῷ
ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Ἴδού σοι πύλαι οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν
δρόμον τέλεσαντι Πάτερ ἠνοιχθησαν, καὶ Ἀγγέλων
τάξεις ἐδέξαντο ὁ στεφοδότης δὲ Χριστός, δόξη
ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε, Ὅν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώπτουσαν ψυχὴν
μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς,
ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν καὶ ἐξελοῦμαι

πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω Σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν ποιμενάρχην, ἀναφανέντα κόσμῳ ἐσχάτως, θείαις εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Νικόλαον φιλέορτοι, ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Ἔτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Νικόλαε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων, καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν ἐορτάζομεν μνήμην.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ, θαυμαστὲ Νικόλαε, φωτοφανείας τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμησας, πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ ἀπαθείας, περιϊπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε. (Δίς).

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, πῶς ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, τῷ Θεῷ εὐηρέστησας, καὶ Αὐτῷ γεγέννησαι, ὑπηρέτης τῆς χάριτος, τοῖς σοὶ δοθεῖσι, πολλοῖς καμάτοις σου, καὶ πόνοις ἄθλοις, αὐτὴν δεξάμενος, ὃ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ μακάριε δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Ὅσιε Πάτερ Νικόλαε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῆ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰ τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὄλεσας· ὃ τίς ἰσχύσειεν, ἐξαιρεῖν ἀοίδιμε τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει ὁ Ἀββᾶς πρὸς μοναστρίας· τεκνία, εἰρηνεύετε ἐν ἑαυταῖς, καὶ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονεῖτε, ἀλλὰ ταπεινώσατε ἐν ἑαυταῖς, διὰ τὸν ταπεινώσαντα ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς Κύριον. Αὐτὸς γὰρ ἔφη, ταπεινοῖς διδόναι χάριν· Αὐτὸς ὑμᾶς φυλάξαι ὡς φιλόανθρωπος, παρέχων ὑμῖν ἄφεσιν καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

